

اخبار فرهنگی

ادای احترام کامکارها
به بانوان

شامگاه ۱۸ اسفند آخرین کنسرت ارکسترال کامکارها در سال ۱۴۰۳ با عنوان «آتش زنده» برگزار شد. این اجرا را ارسلان کامکار، رهبر ارکستر به زنان سرزمین ایران تقدیم کرد. در ابتدای اجرا، ویدیویی با شعر نزار قبانی درباره «زن» پخش شد و سپس بانوان گروه، یک به یک وارد صحنه شده و به حضار ادای احترام کردند. آقایان گروه در ادامه به جمع گروه اضافه شدند.

برپایی نمایشگاه پیکاسو
در موزه هنرهای
معاصر تهران

نمایشگاه آثار دوره‌های مختلف کاری و مجموعه اثر پابلو پیکاسو، سه شنبه (۲۱ اسفندماه) در موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درخواهد آمد.

این نمایشگاه بیش از ۶۰ اثر پابلو پیکاسو، از دوره‌های مختلف کاری این هنرمند اسپانیایی، به نمایش گذاشته می‌شود. این مجموعه شامل ۱۲ اثر آکواتینت از سری «تروماکیا» یا «هنر گاوپازی» است که در کنار تعدادی دیگر از آثار این هنرمند برجسته و یکی از مهم‌ترین آثار او، ارائه خواهد شد.

راهیابی «رائون»
به فیفبال جشنواره نیپال

فیلم کوتاه داستانی «راعون» به کارگردانی مسعود دهنوی تهیه کننده کی حسین باید معاصر زمانه خودش باشد. البته اینک نیازمند تغییرات در سبک و سلیقه ژانرهای موسیقی هستیم، اجتناب ناپذیر است کما اینکه کارهای خود من هم در دهه ۷۰ متفاوت با دهه ۸۰ است. مانند اسفندی «خط قرمز» یا «رسوایی» من به عنوان یک آهنگساز، معاصر زمانه خود بودم، طبیعتاً نسل امروز هم معاصر زمانه خودش است اما فراموش نکنیم موسیقی فیلم چندان مد روز در تیتراژها تبعیت نمی‌کند. مهم این است که آهنگساز از ژانر برداشت درستی داشته باشد. البته این ژانرها در یک دوره حاصل سنین ما مانند از کرخه تا راین، اما امروزه این گونه نیست و اغلب از سازهای الکترونیک و بدون دانش لازم موسیقی استفاده می‌شود.»

تعطیلی یک‌روزه تئاترها

به دلیل همزمانی با وفات حضرت خدیجه (س)، نمایش‌های سراسر کشور به مدت یک شب روی صحنه نمی‌روند. نمایش‌های سراسر کشور از زمان اذان مغرب روز دوشنبه ۲۰ اسفند تا اذان مغرب روز سه شنبه ۲۱ اسفندماه، به صحنه نخواهند رفت. در این محدود شده زمانی، نمایش‌های مذهبی و مناسبتی، مطابق قوانین شورای ارزشیابی و نظارت و مقررات سالن اجرا، می‌تواند به اجرای خود ادامه دهد. اجرای نمایش‌ها، پس از اذان مغرب روز سه شنبه ۲۱ اسفندماه از سر گرفته خواهد شد.

اخبار جهان

جشن آل پاچینو بری
پنجاهمین سالگرد
«بعد از ظهر سگی»

آل پاچینو پنجاهمین سالگرد «بعد از ظهر سگی» را در سینماک آمریکا جشن گرفت. پاچینو در این مراسم گفت: «باید گفت همیشه یک سالگرد ۵۰ سالگی هست. یعنی ۵۰ سالگی «پدرخوانده» را جشن گرفتیم، ۵۰ سالگی «پدرخوانده قسمت دوم» را جشن گرفتیم و حالا نوبت این یکی است.» این اسطوره دنیای بازیگری که اکنون ۸۴ ساله است، به جمعیتی که گرد آمده بودند گفت تماشای دوباره «بعد از ظهر سگی» احساسات متفاوتی در او برانگیخت چون بسیاری از آنهایی که در این فیلم با او بودند، رفته‌اند. «بعد از ظهر سگی» درام نئونوار جنایی به کارگردانی سیدنی لومت محصول ۱۹۷۵ است. جان کازال و کریس ساراندون دیگر بازیگران فیلم بودند. این فیلم چندین نامزدی اسکار کسب کرد و در نهایت برنده جایزه بهترین فیلمنامه غیراقتباسی شد. / مهر

انتشار جزئیاتی از «آواتار ۳»
توسط جیمز کامرون

جیمز کامرون در جدیدترین مصاحبه خود از جزئیات فیلم سوم «آواتار» با عنوان «آتش و خاکستر» پرده برداشت که طولانی‌تر از قسمت قبلی خواهد بود و با معرفی شخصیت‌ها و مکان‌های جدید همراه خواهد بود. به گفته کامرون، مدت زمان این فیلم سه ساعت و ۱۲ دقیقه است. کامرون پیش از این در باره قسمت سوم «آواتار» گفته بود: «شما بخش‌های بیشتری از دنیای پاندورا را خواهید دید که قبلاً هرگز ندیده‌اید. این یک ماجراجویی دیوانه‌وار و یک زیادت بصری است، همچنین از نظر احساسی بسیار پرنش‌آزاد نظر زمان دیگری خواهد بود. ما وارد قلمرویی چالش‌برانگیز برای تمام شخصیت‌هایی می‌شویم که می‌شناسید و دوست دارید.» جزئیات دقیق داستان هنوز فاش نشده است، اما داستان «آواتار: آتش و خاکستر» یلافاصله پس از اتفاقات فیلم «آواتار: راه آب» آغاز می‌شود. کامرون همچنین در حال کار بر روی فیلم چهارم و پنجم است که به ترتیب برای اکران در سال ۲۰۲۶ و ۲۰۲۸ برنامه‌ریزی شده است. / ایستا

توقف فیلم «جودی»
با جراحی جان گودمن

در حالی که فیلمبرداری «جودی» در دست ساخت‌الخانده و کونزالس ایناریتو از ژانویه آغاز شده بود، ادامه کار به دلیل آسیب‌دیدگی جان گودمن ۷۲ ساله در حین فیلمبرداری متوقف شد. گروه ساخت آمادوارند اواخر همین ماه تولید را از سر بگیرند. این تأخیر احتمالاً بر تاریخ اکران که اکتبر ۲۰۲۶ اعلام شده، تأثیرگذار نخواهد بود. در فیلم «جودی» نام کورنر در نقش اصلی بازی می‌کند و دیگر بازیگران شامل گودمن، ساندرا هولر، ریز احمد، مایکل استولبارک، جسی پلمونزو و سوفی وایلد هستند. درباره داستان فیلم توضیح زیادی داده نشده و به نظر می‌رسد فیلم درباره قدرتمندترین مرد جهان است که قصد دارد پیش از اینکه فاجعه‌ای همه چیز را نابود کند، با انجام یک مأموریت دیوانه‌وار ثابت کند ناجی بشریت است. / مهر

گزارش «ایران» درباره موسیقی تیتراژ سریال‌های مناسبتی

خاطره سازی؛ از رنگ بازاری تا رنگ ماندگاری

گزارش

نداسیجانی
گروه فرهنگی

ماجرای تیتراژخوانی در سریال‌های تلویزیونی ویژه برنامه‌های مناسبتی به دهه ۸۰ برمی‌گردد. تیتراژهایی که اگرچه کم‌تعداد بودند اما همچنان زرمه می‌شوند. چرا که آن دوران نگاه جدی به این موضوع وجود داشت و از قانون خاصی پیروی می‌کرد و هر خواننده‌ای فرصت ورود به این عرصه را پیدا نمی‌کرد و انصافاً همین امر موجب ماندگاری این آثار شده است. اما اکنون از نگاه کارگردان و تهیه‌کننده تا آهنگسازانی که در این عرصه دست‌بی‌آتش دارند، سلیقه‌ها متفاوت شده است و این دیدگاه به جمیع جادویی هم راه پیدا کرده و محل رفت و آمد خوانندگان متعددی شده است. نام‌هایی که عموماً شناخته شده نیستند و رزومه معتبرشان همین رسانه ملی است. امروزه برخی تیتراژها با سبک‌بندی‌هایی معرفی می‌شوند که تنها مورد پسند مخاطبان جوان و نوجوان نسل امروز هستند. کسانی که با بازارگرایی جایی برای استخوان تیزکندها و قدیمی‌ترها قائل نیستند. در هر حال، تیتراژ سریال‌ها و هرآنچه امروز شاهدش هستیم، چه خوب و چه بد، شرایطی است که باید آن را محصول و دست‌بخت سطح پسند عمومی مخاطبان امروزی تلویزیون تلقی کرد؛ دست‌بختی که چندان به ذات‌ها اهل فن خوش نمی‌آید.

اقبال خوش برپیشانی تیتراژخوان‌ها

پیروز ارجمند آهنگساز سریال نوستالژی «خط قرمز» درباره تیتراژ سریال‌ها ویژه کارهایی که در ایام خاص تولید و پخش می‌شوند بیان کرد: «معمولاً تیتراژهای پرمخاطب مربوط به ایام ماه مبارک رمضان و عید نوروز است. اگر به خاطر داشته باشید، دهه ۶۰ تا ۸۰ سریال‌ها که اغلب ۱۳ قسمتی بودند، هفته‌ای یک بار پخش می‌شد و بسیار مخاطب داشت. در واقع مینی سریال بودند. اما از یک دوره‌ای به بعد، زمان این سریال‌ها طولانی‌تر شد و تیتراژها بخشی از صرف موسیقایی مردم شد و دربرخی ایام، هم تأثیرگذار بود و هم جریان‌ساز. به یاد دارم هرگاه می‌خواستیم سفارش‌های برای ترانه سرایان داشته باشیم ذکر مناسبتی بودن فراموش نمی‌شد. در واقع مخاطبان پرتعداد آن موجب شده بود از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد و این دیدگاه در نگاه آهنگسازان هم دیده می‌شد. به طور مثال اگر سریالی مانند «هزارستان» در یک ایام خاص و مناسبتی پخش شود، نوع روایت آهنگساز متفاوت خواهد شد.»

و درخاطره‌ها بماند. ماندگاری‌های طولانی مدت که بعد از چند دهه، همچنان شنیدنی است و تکرار می‌شود و نوستالژیک شده است اما درحال حاضر با توجه به اینکه تعداد سریال‌ها بخصوص در شبکه خانگی افزایش پیدا کرده اما شاهد چنین کارهای ماندگاری نیستیم و این حاصل همان عنصری است که به آن اشاره شد.»

تجارت‌های سیاه در پشت پرده‌های تیتراژخوانی

این موسیقی‌شناس قومی درباره تأثیرگذاری نگاه کارگردانان و تهیه‌کنندگان در انتخاب خواننده‌ها و دست‌های پشت پرده‌ای که به این انتخاب‌ها ورود پیدا کرده، اظهار کرد: «گاهی اوقات بهره‌برداری از یک خواننده ناشناخته می‌تواند مزیت باشد. به طور مثال در سریال «خط قرمز» از خوانندگانی استفاده کرده که شناخته شده نبودند، چون هدفم این بود که در ذهن بینندگان تصویر ذهنی از حسن و حال آن خواننده تداعی نشود و با یک خواننده دیگر ارتباط جدید برقرار کنند.»

البته براین باورم در خیلی از کارها باید از خواننده‌های حرفه‌ای استفاده کرد اما اینکه چرا چنین اتفاقی نمی‌افتد به این دلیل است که گاهی اوقات یک تجارت کثیف در پشت این جریان‌ها قرار دارد. خوانندگانی که حاضرند هزینه کنند و حتی هزینه‌های موسیقی متن سریال بلکه بیشتر را هم متقبل می‌شوند و تنها به این دلیل که در یک فیلم یا سریال بخوانند. این دیدگاه موجب شده موسیقی از جنبه اثر هنری به یک تجارت کثیف تبدیل شود. بطور مثال گاهی اوقات پیش‌آمده سریالی را آهنگسازی کردم و موسیقی تمام شده آن را تحویل عوامل کار داده‌ام اما وقتی سریالی پخش شده منوجه شده‌ام آهنگساز دیگری را انتخاب کرده و کار را به او سپرده‌اند و خواننده مورد نظر آن آهنگساز هم تیتراژ را خوانده. متأسفانه یک کار حرفه‌ای دست‌خوش چنین کارهای کثیفی قرار می‌گیرد. باید از تهیه‌کنندگان پرسید چرا در موسیقی فیلم یا سریالی به دنبال درآمدزایی از موسیقی سریال یا موسیقی باشد و آن را ماندگار کند.

رجعت خواننده‌های قدیمی به رسانه ملی

مؤلفه‌های ساخت یک تیتراژ در ایام خاص سال مانند ماه مبارک که مخاطبان گسترده‌تری دارند، گفت: «اولویت اول شعر و ترانه مناسب است. به‌طور مثال کاری که برای ماه عسل خواندم ترانه آن سروده روزبه بنواد بود؛ شعری که هم وجه عاشقانه داشت و هم عارفانه. من بر این نظر ام که کارهای مناسبتی با استفاده از جملات و ترانه‌های مناسب، فقط برای یک مناسبت خاص تولید شوند، بعد از پایان آن مناسبت چندان مورد اقبال قرار نمی‌گیرند. البته اصولاً ترانه‌سرایان به گونه‌ای کار تولید می‌کنند که در ذهن مخاطب بماند و همیشه مورد استفاده باشد. مانند قطعه «حسن می‌کنم» در ماه عسل یا «من عاشقت شدم» در تیتراژ شب کوک. بنابراین تأکید می‌کنم اگر به صرف کارهای مناسبتی تولید شود ماندگاری کوتاهی دارد، اما اگر به ترانه جملاتی افزوده شود که هم وجه عاشقانه و هم عارفانه داشته باشد بی‌تردید تأثیرگذاری بیشتری خواهد داشت.»

هستند؟ بی‌تردید یکی از دلایل خانه نشینی بسیاری از آهنگسازان هم دوره من همین بوده است چرا که زیر بار بسیاری از این دلایلی‌های کثیف نرفته و به کاری که اعتقاد داشتیم عمل کردم.»

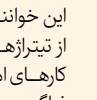
دور زدن یک قانون کلی

ارجمند در ادامه صحبت‌هایش به حمایت از اصناف اشاره کرد و گفت: «در یک دوره‌ای قراردادی از سوی خانه سینما با وزارت ارشاد منعقد شده بود مبنی بر اینکه اگر پروانه ساخت فیلم از سوی معاونت سینمایی صادر شود باید در بعضی از اصناف آن، اعضا، عضو کانون تخصصی خانه سینما باشند. اما این موضوع هیچ‌گاه در مورد موسیقیدانان رعایت نشد علی‌رغم اینکه ما نیز جزو مؤلفین فیلم هستیم و باید تأییدیه کانون آهنگسازان سینما به عنوان تنها نهاد تخصصی این حرفه، در صدور پروانه باشد. اما در خصوص کارگردان‌ها یا فیلمنامه نویس‌ها و فیلمبرداران رعایت شد. بر این اساس طبیعی است وقتی چنین قانونی نباشد هرکسی می‌تواند موسیقی تیتراژ تولید کند حتی با هوش مصنوعی.»

هنرمند باید معاصر زمانه خود باشد

این آهنگساز درباره تغییر سلیقه‌ها در انتخاب ژانرهای موسیقی و تلفیق‌هایی که صورت گرفته نیز پاسخ داد: «هنرمند باید معاصر زمانه خودش باشد. البته اینکه نیازمند تغییرات در سبک و سلیقه ژانرهای موسیقی هستیم، اجتناب ناپذیر است کما اینکه کارهای خود من هم در دهه ۷۰ متفاوت با دهه ۸۰ است. مانند اسفندی «خط قرمز» یا «رسوایی» من به عنوان یک آهنگساز، معاصر زمانه خود بودم، طبیعتاً نسل امروز هم معاصر زمانه خودش است اما فراموش نکنیم موسیقی فیلم چندان مد روز در تیتراژها تبعیت نمی‌کند. مهم این است که آهنگساز از ژانر برداشت درستی داشته باشد. البته این ژانرها در یک دوره حاصل سنین ما مانند از کرخه تا راین، اما امروزه این گونه نیست و اغلب از سازهای الکترونیک و بدون دانش لازم موسیقی استفاده می‌شود.»

بازگرداند و بار دیگر شاهد کارهای ماندگار از سوی هنرمندان باشیم. اما در حال حاضر با توجه به دودستگی که در مخاطبان به وجود آمده چندان به این اتفاق‌ها خوشبین نیستیم کما اینکه کارهای بسیاری هم خوانده شده اما خروجی خوبی نداشته است.» او درباره بهره‌برداری از چهره‌های جدید هم باید کار کنند قرار نیست چهره‌های جدید هم باید کار کنند قرار نیست چهره‌های جدید هم باید کار کنند قرار نیست چهره‌های جدید هم باید کار کنند قرار نیست هیچ‌گاه کنار گذاشته نشوند، اما زاویه‌ای هم با نسل جوان ندارم و لذت هم می‌برم مشروط بر اینکه صدا داشته و آراگانه‌های درست باشند. برخی از خواننده‌های جدید سطح کاری‌شان مناسب تیتراژخوانی نیست. البته در این باره همچنان پارتی‌بازی و رانت‌هایی وجود دارد و نمی‌توان از آن چشم‌پوشی کرد به هر حال در این زمینه هر قدر رابطه‌ها بیشتر باشد طبعاً سفارش‌های بیشتری خواهید داشت.»

بش

